

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-43-06

Druk nr 487

Warszawa, 7 kwietnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo o ustroju
sądów wojskowych oraz ustawy
o służbie wojskowej żołnierzy
zawodowych wraz z projektem aktu
wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) w § 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wybór rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika spośród sędziów sądów wojskowych,”

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w § 3 pkt 1-5, a ponadto, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków Zgromadzenia.”;

2) w art. 18 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. § 1. Kandydaci na stanowiska sędziów i asesorów sądu wojskowego, spełniający warunki, o których mowa w art. 22 § 2 i 3, są powoływani do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera.

§ 2. Do odbycia szkolenia wojskowego, o którym mowa w § 1, powołuje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, organ uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie odrębnych przepisów, określając miejsce szkolenia.

§ 3. Kandydaci na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, są mianowani na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego.

§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 5. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska asesorów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania na stanowisko asesora, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.”;

4) w art. 23 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zgromadzenie przedstawia wszystkie kandydaty sędziów, ze wskazaniem liczby uzyskanych przez nich głosów, Krajowej Radzie Sądownictwa, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, którzy mogą wyrazić opinię o kandydatach.”;

5) w art. 32:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Stosunek służbowy sędziego rozwiązuje się z mocy prawa, jeżeli sędzia zrzekł się urzędu, osiągnął wiek sześćdziesiąt lat lub na skutek orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej został uznany za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej. Zrzeczenie się urzędu jest skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia na ręce Ministra Sprawiedliwości oświadczenia, chyba że na wniosek sędziego Minister Sprawiedliwości określi inny termin. O rozwiązaniu stosunku służbowego z mocy prawa Minister Sprawiedliwości zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Obrony Narodowej i sędziego, z tym że w wypadku zrzeczenia się urzędu również Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędzia, którego stosunek służbowy rozwiązał się z mocy prawa z powodu ukończenia 60 lat lub uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, przechodzi w stan spoczynku, chyba że został powołany na urząd sędziego sądu powszechnego.”,

c) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Sędzia, którego stosunek służbowy rozwiązał się z mocy prawa z powodu ukończenia 60 lat lub uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, na swój wniosek jest powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾), na urząd sędziego sądu powszechnego, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych i istnieje taka możliwość.”;

- 6) w art. 35 uchyla się § 3-6;
- 7) w rozdziale 4 „Sędziowie sądów wojskowych” po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. § 1. Uposażenie sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku i uposażenie rodzinne członków ich rodzin ustala:

- 1) prezes wojskowego sądu garnizonowego w stosunku do sędziów tego sądu,
- 2) prezes wojskowego sądu okręgowego w stosunku do sędziów tego sądu oraz prezesa wojskowego sądu garnizonowego i jego zastępcy,
- 3) dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, w stosunku do prezesa wojskowego sądu okręgowego i jego zastępców,
- 4) Minister Sprawiedliwości w stosunku do sędziów z departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 2. Uposażenie sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku i uposażenie rodzinne członków ich rodzin wypłaca wojskowy organ emerytalny.

§ 3. W razie utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w przypadkach, o których mowa w art. 104 § 5 ustawy powołanej w art. 32 § 6, stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.³⁾).

§ 4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania i wypłacania uposażeń sędziom sądów wojskowych w stanie spoczynku oraz uposażeń rodzinnych członków ich rodzin, mając na uwadze konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.”;

8) w art. 39 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sędzia, któremu wymierzono karę określoną w § 1 pkt 3 lub 4, nie może być wyznaczony przez okres pięciu lat na wyższe sędziowskie stanowisko służbowe, a także nie może w tym okresie być członkiem kolegium sądu wojskowego, orzekać w sądzie dyscyplinarnym oraz odzyskać utraconej funkcji.”;

9) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. § 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym, w sprawach sędziów wojskowych sądów okręgowych, a także prezesów oraz wiceprezesów wojskowych sądów garnizonowych, jest rzecznik dyscyplinarny, w sprawach zaś pozostałych sędziów, zastępca rzecznika dyscyplinarnego.

- § 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów sądów wojskowych.
- § 3. Zastępcę rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów wojskowych pełniących służbę w okręgu innym niż rzecznik dyscyplinarny.
- § 4. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata, a kadencja zastępcy rzecznika dyscyplinarnego dwa lata.
- § 5. Zgromadzenie zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa wybranego rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcę rzecznika dyscyplinarnego, najpóźniej na trzy miesiące przed upływem kadencji albo w terminie miesiąca od jego ustąpienia.
- § 6. W razie przeszkód w pełnieniu obowiązków przez rzecznika dyscyplinarnego, jego obowiązki przejmuje zastępca rzecznika dyscyplinarnego, do czasu ustania przeszkody.
- § 7. Rzecznik dyscyplinarny jest uprawniony do przejęcia każdej sprawy prowadzonej przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego w przypadku istnienia przeszkody w wypełnianiu przez niego obowiązków, a także jeżeli uzna to za uzasadnione interesem wymiaru sprawiedliwości.
- § 8. Do zastępcy rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o rzeczniku dyscyplinarnym.
- § 9. Obwiniony może ustanowić obrońcę spośród sędziów sądów wojskowych lub adwokatów.”;

10) w art. 41 § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. Rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności dyscyplinarne na żądanie Krajowej Rady Sądownictwa,

Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, prezesów właściwych sądów wojskowych, kolegium, a także z własnej inicjatywy. Rzecznik dyscyplinarny i jego zastępca, w zakresie prowadzenia postępowania wyjaśniającego są związani wskazaniem organu uprawnionego.”;

11) w art. 41b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie.”;

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne, z urzędu zawiesza sędziego w czynnościach służbowych, a wydając uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne, może z urzędu zawiesić sędziego w czynnościach służbowych.”;

12) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. § 1. Aplikantem w wojskowym sądzie garnizonowym, zwanym dalej „aplikantem”, może być żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej i posiadający stopień podporucznika (podporucznika marynarki), który spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1-3.

§ 2. Kandydaci na stanowiska aplikantów są powoływani do zawodowej służby wojskowej

pełnionej jako służba kontraktowa na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby, po uprzednim zakwalifikowaniu się w drodze konkursu na stanowisko aplikanta, podpisaniu kontraktu na pełnienie służby terminowej, odbyciu szkolenia wojskowego, zdaniu egzaminu na oficera i mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).

- § 3. Do odbycia szkolenia, o którym mowa w § 2, powołuje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, organ uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie odrębnych przepisów, określając miejsce szkolenia.
- § 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydata na stanowisko aplikanta wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania na stanowisko aplikanta, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.
- § 5. Na stanowisko aplikanta powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.
- § 6. Kontrakt na pełnienie służby terminowej na stanowisku aplikanta zawiera dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.
- § 7. Kontrakt na pełnienie służby terminowej na stanowisku aplikanta zawiera:
- 1) oznaczenie stron – stopień wojskowy, imię i nazwisko dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, oraz imię i nazwisko, imię ojca, datę urodzenia, adres zameldowania,

serię i numer dowodu osobistego, numery PESEL i numer identyfikacji podatkowej osoby powoływanej do pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku aplikanta,

- 2) datę i miejsce podpisania,
- 3) dzień rozpoczęcia zawodowej służby wojskowej oraz dzień, do którego kontrakt obowiązuje,
- 4) nazwę stanowiska, na którym będzie pełniona zawodowa służba wojskowa,
- 5) siedzibę wojskowego sądu garnizonowego, w którym znajduje się stanowisko objęte kontraktem,
- 6) oświadczenie osoby powołanej do zawodowej służby wojskowej potwierdzające znajomość zasad pełnienia tej służby,
- 7) podpisy stron.

§ 8. Objęcie stanowiska przez aplikanta stwierdza Minister Obrony Narodowej.”;

13) w art. 50:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W miesiącu poprzedzającym upływ okresu aplikacji aplikant składa egzamin sędziowski. W przypadku niedostatecznego wyniku egzaminu aplikant może przystąpić do ponownego jego składania, w ciągu roku od dnia egzaminu poprzedniego.”,

b) uchyla się § 4,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zwolnienie aplikanta z zawodowej służby wojskowej następuje, jeżeli aplikant:

- 1) zrzekł się stanowiska,
- 2) nie czyni postępów w toku aplikacji, a w szczególności, jeżeli uzyskał dwie negatywne opinie patronów lub nie uzyskał pozytywnej oceny z kolokwium,
- 3) nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego,
- 4) został uznany orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do pełnienia zawodowej służby wojskowej.”

d) uchyla się § 6;

14) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. § 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73-75, art. 77 § 2, § 5 i § 6, art. 78 § 1-4, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1-7 i § 9-12, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, art. 115-118, art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 135 § 5-7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 78 § 5, art. 91 § 8, art. 148 § 2 tej ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4,
- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,
- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy,
- 4) uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy,
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej,
- 6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej

ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.⁴⁾) w art. 32 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych, spełniających wymagania określone w art. 22 § 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 23, następuje według zasad określonych dla mianowania żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).”.

Art. 3. Do aplikantów wojskowych sądów garnizonowych powołanych na stanowisko aplikanta przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

- 1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 185, poz. 1907 oraz z 2005 r. Nr 249, poz. 2104.
- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085.
- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1025.

UZASADNIENIE

Głównym celem nowelizacji ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.w.”, jest ujednoczenie regulacji dotyczącej funkcjonowania sądów wojskowych do rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.p.”, ustalenie zasad powoływania aplikantów, asesorów i sędziów do zawodowej służby wojskowej oraz wypełnienie luki w przepisach, wynikającej z faktu braku określenia skutków, jakie wywołuje orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej o uznaniu sędziego wojskowego za niezdolnego do pełnienia zawodowej służby wojskowej, precyzyjnego uregulowania trybu ubiegania się o powołanie sędziego wojskowego na urząd sędziego sądu powszechnego. Obszar zagadnienia powoływania do zawodowej służby wojskowej na szczególne stanowiska aplikantów, asesorów i sędziów wojskowych został bowiem wyłączony z obowiązującej od dnia 1 lipca 2004 r. ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750), ze wskazaniem, że regulacja tego przedmiotu znajduje się w u.s.w. Dlatego też zachodzi konieczność wypełnienia luki prawnej.

Proponuje się ujednoczenie oraz zmiany w następujących obszarach:

- 1) art. 10 u.s.w. realizuje prawo sędziów sądów wojskowych do tworzenia organu samorządu sędziowskiego w postaci Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych. Wymienione w art. 10 § 3 u.s.w. zadania tego zgromadzenia są realizowane w drodze podjętych uchwał. W dotychczasowym brzmieniu art. 10 § 5 omawianej ustawy głosowanie w sprawach określonych dla zgromadzenia jest tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych na zgromadzeniu członków. Wymaga to więc każdorazowo stosownego wniosku. Celowe jest zaproponowanie takiego rozwiązania, z którego wynikałoby, w jakich sprawach głosowanie z mocy prawa byłoby tajne, a dopiero w innych przypadkach następowałoby to na żądanie choćby jednego z obecnych członków zgromadzenia. Stąd propozycja nowego brzmienia dotychczasowego art. 10 § 5 u.s.w. Regulacja zaproponowana w § 3 pkt 5 omawianego artykułu jest konsekwencją utworzenia zastępcy rzecznika

dyscyplinarnego omówionego w pkt 10 uzasadnienia. Zaznaczyć należy, że tożsamą regulację prawną zawierają przepisy u.s.p. – art. 33 § 5,

- 2) konieczne jest wprowadzenie przepisu stanowiącego delegację dla Ministra Sprawiedliwości działającego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej do określania, w drodze zarządzenia, organizacji i zakresów działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej. W tym zakresie nie można odpowiednio stosować art. 148 § 1 u.s.p., gdyż zasady prowadzenia biurowości sądowej określone w przepisach zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. Min. Spr. Nr 5, poz. 22) nie zawierają uregulowania co do oznaczenia i rejestracji akt spraw, w których sądy wojskowe (garnizonowe i okręgowe) orzekają zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944, z późn. zm.). Ponadto akta spraw karnych oraz spraw o wykroczenia w sądach wojskowych posiadają inne oznaczenia sygnatur, co w konsekwencji odnosi się także do odmiennych oznaczeń w repertoriach sądowych oraz innych urządzeniach ewidencyjnych,
- 3) unormowania w art. 22 § 1 u.s.w. określają wymagania, jakim powinien odpowiadać kandydat na sędziego sądu wojskowego. Wymagania ujęte w pkt 1-7 muszą zostać spełnione kumulatywnie, przy czym wymagania przewidziane w pkt 5 i 6 mogą być zastąpione spełnieniem innych równoważnych wymagań (art. 22 § 2 i 3 u.s.w.). Tak więc kryteria określone w pkt 5 i 6 omawianego przepisu mają charakter względny, co oznacza, że kandydat może być zwolniony od ich spełnienia, jeżeli przed powołaniem odbył aplikację w sądzie powszechnym lub jednostce organizacyjnej prokuratury, złożył egzamin sędziowski lub prokuratorski albo odbył staż na stanowisku asesora sądowego lub w jednostce organizacyjnej prokuratury, zajmował stanowisko sędziego, prokuratora, wiceprokuratora lub podprokuratora, pracował w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk bądź w innej placówce naukowej lub naukowo-badawczej, mając tytuł naukowy profesora lub doktora habilitowanego nauk prawnych, albo co najmniej przez trzy lata wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Proponuje się, przez dodanie art. 22a, aby powołanie kandydata spełniającego wymagania określone w art. 22 § 2 i 3 u.s.w., na sędziego lub asesora w sądzie wojskowym,

następowało do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała, ale po uprzednim, dobrowolnym zgłoszeniu się do niej i spełnieniu wymagań koniecznych do mianowania na odpowiedni stopień wojskowy. Ponieważ, zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, żołnierza zawodowego mianuje się na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony, takie same zasady powinny obowiązywać wobec kandydatów na sędziów i asesorów spełniających wymagania określone w art. 22 § 2 i 3 u.s.w. Proponuje się w art. 22a § 3, aby mianowania na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu sędziego sądu wojskowego dokonywał Prezydent RP w dniu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej sędziego powinien wydać, na wniosek Dyrektora Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, tak jak czyni to wobec pozostałych żołnierzy powołanych do zawodowej służby wojskowej. Aby umożliwić tym podmiotom powołanie na stanowisko w sądzie wojskowym, rozkaz personalny Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego o powołaniu do zawodowej służby wojskowej powinien być wydany z dniem powołania przez Prezydenta RP na stanowisko sędziego. Chodzi o zachowanie ustawowej zasady nieusuwalności sędziego ze stanowiska, w przypadku przejścia z sądu powszechnego na stanowisko sędziego sądu wojskowego, w sytuacji pozostałych osób, o płynność przejścia z zawodu dotychczas wykonywanego do służby sędziowskiej.

Zarówno w odniesieniu do kandydatów na sędziów, jak i asesorów w sądach wojskowych, powołanych z sądów powszechnych bądź jednostek organizacyjnych prokuratury, pracowników naukowych lub adwokatów, radców prawnych i notariuszy, konieczne jest, aby odbyli oni szkolenie wojskowe i zdali egzamin na oficera. Wymóg taki wynika z art. 28 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, w którym stwierdza się, że warunkiem mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) jest, poza posiadaniem tytułu zawodowego magistra, odbycie szkolenia wojskowego oraz zdanie egzaminu na oficera,

- 4) nowe brzmienie zaproponowano w art. 23 § 2 u.s.w. tak, aby określić, że zgromadzenie sędziów sądów wojskowych przedstawia wszystkie kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów, Krajowej Radzie Sądownictwa za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, którzy mogą wyrazić opinie o kandydatach. Aktualne brzmienie tego przepisu u.s.w. nasuwa wątpliwości, czy Krajowej Radzie Sądownictwa należy przedstawić wszystkie kandydatury rozpatrywane przez zgromadzenie sędziów sądów wojskowych, stąd potrzeba precyzyjnej regulacji prawnej, w tym przedmiocie – analogiczne zapisy co do tej kwestii zawierają przepisy u.s.p.,
- 5) projekt ma na celu określenie skutków prawnych, jakie wywołuje orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej o uznaniu sędziego wojskowego za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, a tym samym precyzyjne uregulowanie trybu ubiegania się na urząd sędziego sądu powszechnego w takim przypadku. W aktualnym stanie prawnym, jeżeli sędzia uznany orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za niezdolnego do służby wojskowej nie jest jednocześnie trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego, a nie zrzeknie się stanowiska (nie ma takiego wymogu określonego przez przepisy), to nie można zwolnić go ze służby wojskowej, czemu stoi na przeszkodzie zasada z art. 35 § 1 i 2 u.s.w. Może on w takim przypadku pobierać wynagrodzenie, chociaż nie będzie mógł wykonywać swoich obowiązków, gdyż prezes sądu jest zobligowany, zgodnie z § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej (Dz. U. Nr 50, poz. 483), do zwolnienia sędziego niezdolnego do zawodowej służby wojskowej z wykonywania czynności służbowych, co jest równoznaczne z zakazem przychodzenia do pracy. Dlatego w tym względzie konieczne jest, aby istniejącą lukę uregulować przez konkretny zapis w ustawie.

Proponuje się nadanie nowego brzmienia w art. 32 § 1 u.s.w. przez dodanie, że stosunek służbowy sędziego wojskowego rozwiązuje się z mocy prawa nie tylko w przypadku zrzeczenia się urzędu i ukończenia 60 lat, lecz także w wyniku orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej, uznającego sędziego za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej. W takim przypadku możliwe będzie zwolnienie sędziego wojskowego z zawodowej służby wojskowej. Regulacja ta nie pozbawia

sędziego możliwości ubiegania się na jego wniosek o przyjęcie w trybie określonym w przepisach u.s.p. na urząd sędziego sądu powszechnego, w związku z propozycją regulacji przyjętą w art. 32 § 6 u.s.w. Powyższe rozwiązania nie naruszają gwarancji sędziowskich dotyczących nieusuwalności ze stanowiska. W przypadku, jeżeli sędzia sądu wojskowego nie złoży wniosku o powołanie na urząd sędziego sądu powszechnego, a uznany został za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, przechodzi w stan spoczynku tak jak w sytuacji rozwiązania stosunku służbowego z mocy prawa z powodu ukończenia 60 lat (art. 32 § 4 projektu),

- 6) w dotychczasowej ustawie – Prawo o ustroju sądów wojskowych brak jest uregulowania dotyczącego podmiotu uprawnionego do ustalania wysokości uposażenia sędziom w stanie spoczynku i uposażenia rodzinnego członków ich rodzin oraz jaki organ miałby wypłacać te należności, stąd też rozwiązanie w tym zakresie zostało zaproponowane w art. 36a § 1 i 2.

Sądy wojskowe w odróżnieniu od sądów powszechnych nie posiadają organu finansowego, który mógłby realizować wypłatę tych należności, stąd konieczne jest wskazanie organu, przy czym w aktualnej sytuacji prawnej i faktycznej mogłyby to być tylko wojskowe biura emerytalne, co miałyby dodatkowo tę zaletę, że biura te funkcjonują na obszarze całego kraju, a to ułatwiłoby realizację tych świadczeń oraz kontakt osób uprawnionych z płatnikiem.

Zasadne jest także, aby w ustawie – Prawo o ustroju sądów wojskowych była zawarta oddzielna regulacja upoważniająca Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej do wydania, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad, trybu ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziom w stanie spoczynku, a także członkom ich rodzin. Należy w wydanym rozporządzeniu wskazać wprost, że w odniesieniu do sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku i członków ich rodzin, organami właściwymi do wypłaty uposażeń oraz uposażeń rodzinnych są wojskowe organy emerytalne. W chwili obecnej wymienione wyżej świadczenia nie mogą być skutecznie realizowane z powodu przeszkody formalnoprawnej, polegającej na braku wyraźnego wskazania (zarówno w ustawie o ustroju sądów wojskowych, jak

i w przepisach wykonawczych), właściwego organu finansowego uprawnionego do jego realizacji.

Proponowana w projekcie regulacja, aby płatnikiem było wojskowe biuro emerytalne czyni koniecznym, aby wskazany akt wykonawczy został wydany także w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Aktualnie u.s.w. nie zawiera przepisów dotyczących sytuacji sędziego w przypadku utraty uprawnień do stanu spoczynku i upoważnienia spoczynkowego. Do utraty uprawnienia do stanu spoczynku i upoważnienia spoczynkowego dochodzi w razie skazania prawomocnym wyrokiem sędziego w stanie spoczynku na pozbawienie praw publicznych za przestępstwo popełnione zarówno po przejściu, jak i przed przejściem w stan spoczynku, oraz w razie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej pozbawienia prawa do stanu spoczynku wraz z prawem do uposażenia lub w przypadku prawomocnego orzeczenia kary wydalenia ze służby za przewinienia popełnione, w tym przed przejściem w stan spoczynku (art. 104 § 5 u.s.p.).

W takim przypadku były sędzia wojskowy nabywa prawo do emerytury lub renty w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.). Stąd propozycja rozwiązania przyjęta w art. 36a § 3,

- 7) w przypadku ukarania dyscyplinarnego sędziego sądu wojskowego karą usunięcia z zajmowanej funkcji i przeniesienia na inne miejsce służbowe, pozbawianie go mianowania na wyższy stopień wojskowy nie ma racji bytu, ponieważ ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych w art. 176 ust. 1 pkt 2 zakłada z dniem 1 stycznia 2007 r. tożsamość posiadanego przez żołnierza zawodowego stopnia wojskowego ze stopniem etatowym stanowiska służbowego, które zajmuje. Stąd też propozycja nowego brzmienia art. 39 § 3.

Konsekwencją usunięcia z zajmowanej funkcji jest objęcie innego etatowego stanowiska, dlatego też w art. 39 § 3a proponuje się, aby sędzia, który w następstwie orzeczenia kary dyscyplinarnej utracił zajmowaną funkcję, w czasie

wykonywania obowiązków służbowych występował w stopniu etatowym stanowiska, które zajął po wymierzeniu tej kary,

- 8) utworzenie funkcji zastępcy rzecznika dyscyplinarnego jest niezbędne na wypadek przeszkód w pełnieniu obowiązków przez rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustania przeszkody uniemożliwiającej rzecznikowi prowadzenie postępowania dyscyplinarnego jego zadania będzie wykonywać zastępca rzecznika dyscyplinarnego, co powinno także wpłynąć na szybkość trwającego postępowania dyscyplinarnego. Zaproponowana regulacja dotycząca właściwości rzecznika i jego zastępcy w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów sądów wojskowych jest też podyktowana koniecznością rozgraniczenia spraw dyscyplinarnych, prowadzonych wobec sędziów wojskowych sądów okręgowych i garnizonowych oraz prezesów i zastępców prezesów sądów wojskowych.

Ponadto, mając na uwadze rozległą właściwość terytorialną wojskowych sądów okręgowych oraz ewentualne wyłączenie się rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcy od prowadzenia konkretnej sprawy, zasadne wydaje się zaproponowanie rozwiązania nakazującego wybór zastępcy rzecznika dyscyplinarnego spośród sędziów wojskowych pełniących służbę wojskową w okręgu innym niż rzecznik dyscyplinarny.

Regulacja zaproponowana w art. 41b jest uzasadniona koniecznością zmiany przepisów regulujących kwestię zawieszenia sędziego sądu wojskowego w czynnościach służbowych. W dotychczasowym brzmieniu art. 41b § 1 u.s.w. zawieszenie sędziego w czynnościach było zawsze fakultatywne i to zarówno gdy jest to wynikiem wszczęcia przeciwko sędziemu postępowania dyscyplinarnego lub o ubezwłasnowolnienie, jak i wszczęcia w stosunku do niego postępowania karnego. Dlatego proponujemy nowe brzmienie art. 41b § 1. Natomiast w razie podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej zawieszenie w czynnościach służbowych byłoby obligatoryjne, jednakże tylko w przypadku popełnienia przestępstwa umyślnego. Jeżeli zaś uchwała zezwalająca na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej dotyczyłaby przestępstwa nieumyślnego, zawieszenie w czynnościach służbowych sędziego byłoby fakultatywne (art. 41b § 1a projektu),

- 9) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych określa w art. 50 § 3, że aplikant po upływie okresu aplikacji składa egzamin sędziowski. Należy zaznaczyć, że kwestię tę odmiennie reguluje u.s.p., która w art. 140 § 3 stanowi, że w miesiącu poprzedzającym upływ okresu aplikacji aplikant składa egzamin sędziowski. Ponieważ aplikanci sądów wojskowych odbywają aplikację wspólnie z aplikantami sądów powszechnych i rozpoczynają cykl szkolenia w tym samym terminie, konieczna jest zmiana przepisów u.s.w., jaką zaproponowano w treści projektu tak, aby umożliwić aplikantom sądów wojskowych przystąpienie do egzaminu końcowego wraz z aplikantami sądów powszechnych, tym bardziej, że egzamin składają przed tą samą komisją egzaminacyjną i brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia, aby powoływać oddzielną komisję do przeprowadzenia egzaminu wyłącznie dla aplikantów sądów wojskowych. Ponadto proponuje się w art. 50 § 5 projektu, aby w przypadku zrzeczenia się stanowiska, braku postępów w toku aplikacji – a w szczególności, jeżeli aplikant uzyskał dwie negatywne opinie patronów lub nie uzyskał pozytywnej oceny z kolokwium, a ponadto nieprzystąpienia do egzaminu bądź orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej uznającej go za trwale niezdolnego do pełnienia służby wojskowej, był on zwalniany z zawodowej służby wojskowej. W przypadku niedostatecznego wyniku egzaminu sędziowskiego aplikant może przystąpić jeden raz do ponownego jego składania w ciągu roku od dnia egzaminu poprzedniego (tożsame rozwiązanie w art. 43 u.s.p.). Jednakże w takim przypadku kontrakt na pełnienie służby terminowej wygasa z dniem, do którego został zawarty. Nie ma bowiem racjonalnych przesłanek przemawiających za pozostawieniem aplikanta w służbie, gdy nie wykorzystał on danej mu szansy, a ponadto nie ma możliwości wyznaczenia go na niższe stanowisko służbowe w administracji sądowej, ponieważ przewidziane są one tylko dla pracowników cywilnych,
- 10) przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wyłącza stosowanie niektórych przepisów rozdziału 2 w zakresie powołania do zawodowej służby wojskowej aplikantów, asesorów i sędziów w sądach wojskowych, ze wskazaniem w art. 17 ust. 2, że reguluje to ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych. Regulacji prawnych u.s.w. w tym przedmiocie jednak nie zawiera, tak więc należało w omawianym projekcie zaproponować odpowiednie rozwiązania w tym zakresie.

Celowe jest, aby w przypadku aplikanta sądu wojskowego, którym może być żołnierz zawodowy, był on powoływany do zawodowej służby wojskowej na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej. Tak więc poza posiadanym tytułem zawodowym magistra oraz spełnieniem wymagań określonych w art. 22 § 1 pkt 1-3 u.s.w. powinien on odbyć szkolenie wojskowe oraz zdać egzamin na oficera. Są to bowiem warunki niezbędne do mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki). Do odbycia szkolenia wojskowego powołuje przyszłego aplikanta, na wniosek Dyrektora Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości, organ, który, na podstawie odrębnych przepisów, jest uprawniony do powoływania do służby kandydackiej, określając miejsce szkolenia. Rozkaz personalny o powołaniu aplikanta do zawodowej służby wojskowej powinien, uwzględniając potrzeby sądownictwa wojskowego, wydać, na wniosek Dyrektora Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, tak jak czyni to wobec pozostałych żołnierzy zawodowych. Ponieważ aplikanta w wojskowym sądzie garnizonowym powołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rozkaz personalny Szefa Sztabu Generalnego WP o powołaniu do zawodowej służby wojskowej powinien nastąpić z dniem powołania przez wskazanych wyżej ministrów, na stanowisko aplikanta. Kontrakt na pełnienie służby terminowej zawierałby z aplikantem Dyrektor Departamentu Sądów Wojskowych. Z uwagi na specyfikę służby w sądzie wojskowym wynikającej np. z konieczności zakwalifikowania się na aplikacje w następstwie przeprowadzonego konkursu, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie aplikantów w sądach wojskowych (Dz. U. Nr 88, poz. 814), należało precyzyjnie określić treść zawieranego kontraktu, w tym dzień rozpoczęcia zawodowej służby wojskowej oraz dzień, do którego kontrakt obowiązuje. Z żołnierzem zawodowym – aplikantem – pełniącym zawodową służbę wojskową w ramach kontraktu na pełnienie służby terminowej może być podpisany kontrakt na pełnienie służby stałej po zakończeniu aplikacji, całościowej ocenie postępów w trakcie jej trwania i zdaniu egzaminu sędziowskiego. Tak więc tylko postępy w trakcie aplikacji decydują o dalszej karierze i powołaniu do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała,

- 11) przedstawione propozycje ujednoczenia regulacji dotyczących funkcjonowania sądów wojskowych na podobieństwo regulacji przyjętych w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych powodują konieczność zmiany zakresu dotychczasowego art. 70 § 1 u.s.w. Mianowicie po art. 56 należy, zamiast art. 57 § 5, który jest dodatkowo wymieniony w części końcowej tego przepisu, dodać art. 57 § 1. Jest to bowiem błąd legislacyjny wymagający usunięcia w sposób, jak przedstawiono w propozycji. Dodanie art. 131 u.s.p. do art. 70 § 1 u.s.w. jest konsekwencją zaproponowanego w projekcie obligatoryjnego zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego, w przypadku, jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Zaznaczyć należy, że przypadek ujęty w art. 37 § 4a u.s.p. jest regulowany tożsamo w art. 15 § 3a u.s.w., zaś regulacja zawarta w art. 75 § 2 pkt 3 u.s.p. ma odpowiednie zastosowanie do sądów wojskowych przez art. 70 § 1 u.s.w.

W przypadku propozycji ujętej w art. 70 § 1 pkt 3 chodzi, z jednej strony, o takie uregulowania, aby były one tożsame z regulacjami w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zaś z drugiej – o umożliwienie korzystania z uprawnień przewidzianych w art. 172-174 tylko przez ławników, w przypadku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej bądź przeniesienia do rezerwy. W aktualnym stanie prawnym uprawnienia określone w art. 172 § 3 oraz w art. 173 u.s.p. przysługują ławnikom sądów wojskowych (art. 70 § 1 u.s.w.) – w myśl których, za czas wykonywania czynności w sądzie, otrzymują równowartość utraconego wynagrodzenia za pracę, diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu. Należności te nie powinny przysługiwać ławnikom, którzy są żołnierzami czynnej służby wojskowej, albowiem za czas wykonywania obowiązków ławnika nie są oni pozbawieni wynagrodzenia lub żołdu, a koszty podróży służbowych są pokrywane w ramach skierowań służbowych wydanych przez uprawnionych dowódców. Nie ma natomiast żadnego uzasadnienia do odmowy przyznania uprawnień wynikających z art. 172-174 u.s.p., w przypadku zwolnienia żołnierza-ławnika z zawodowej służby wojskowej bądź przeniesienia do rezerwy po ukończeniu zasadniczej służby wojskowej,

12) regulacja zaproponowana w art. 70 § 1 pkt 5 wynika z tego, że nie istnieje prosta zależność między liczbą stanowisk sędziowskich a liczbą etatów będących pochodną limitu środków przyznanych w ustawie budżetowej na wynagrodzenia sędziów. Uwzględniając więc – przykładowo – zajmowanie przez sędziów sądów powszechnych stanowisk w niepełnym wymiarze czasu pracy („na pół etatu”), dojsć należy do prostej konkluzji, że liczba tych stanowisk nie musi równać się liczbie etatów, co dalej oznacza, że część stanowisk może być nieobsadzona nie tylko z powodu wakatów, ale także z powodu niedostatków środków finansowych pozwalających te stanowiska obsadzić. Nie można też nie zauważyć faktu, że do sądów wojskowych i sędziów wojskowych, stosownie do treści przepisu art. 70 § 1 u.s.w., art. 56 u.s.p., stosuje się odpowiednio, przy czym w związku z § 2 art. 70 w odniesieniu do sądownictwa wojskowego występują dodatkowe uwarunkowania związane ze służbą wojskową żołnierzy zawodowych. Mianowicie od dnia 1 lipca 2004 r. w związku z wdrożeniem „Programu rozwoju Sił Zbrojnych RP w latach 2005-2010” i postanowień ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.) istnieje konieczność określenia dokładnej liczby stanowisk służbowych w Siłach Zbrojnych przyporządkowanych do danego stopnia etatowego podawanej co roku w zarządzeniu MON w sprawie określenia stanowisk służbowych, ich liczby wraz z zaszeregowaniem do określonego stopnia etatowego, grupy uposażenia, korpusu osobowego oraz grupy osobowej dla żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych RP. W wyniku tych działań zlikwidowano stanowiska oznaczone dwoma stopniami etatowymi (do dnia 30 czerwca 2004 r. w etacie zbiorczym – sądy wojskowe istniały stanowiska „sędzia – zezwala się wyznaczyć asesor”, na które wyznaczono zarówno sędziów – stopień etatowy majora, jak i asesorów – kapitan). W zależności więc od potrzeb poszczególnych sądów wojskowych, na każdy rok planuje się liczbę stanowisk etatowych przeznaczonych dla sędziów i asesorów (zgodną z limitem stanowisk sędziowskich określonych dla sądów wojskowych przez Ministra Sprawiedliwości) i następnie wprowadza się ją do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej. Takie planowanie realizuje się w całych Siłach Zbrojnych z wyprzedzeniem dwuletnim, przy czym na najbliższy rok wprowadza się do Planu zamierzeń organizacyjnych i dyslokacyjnych Sił Zbrojnych RP dokładną liczbę stanowisk etatowych, zaś na kolejny rok – jedynie główne

kierunki zmian organizacyjnych. Stąd też stanowiska sędziowskie w wojskowych sądach garnizonowych zwolnione w trakcie danego roku, a planowane, ze względu na potrzeby kadrowe, do zmian na stanowiska asesorskie, nie mogą być ogłaszane jako stanowiska wolne, gdyż sytuacja taka powodowałaby przekroczenie limitów etatowych w Siłach Zbrojnych RP,

- 13) niebudząca wątpliwości konieczność regulacji powołania do zawodowej służby wojskowej i, co się z tym wiąże, regulacji mianowania na stopień oficerski odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego wymusza konieczność zmiany w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, co uczyniono w art. 2 projektu. Zmiana ta wprowadzona w art. 32 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych polega na dodaniu ust. 2a i jest konsekwencją regulacji zaproponowanej w art. 22a u.s.w., a dotyczącej zasad powoływania do zawodowej służby wojskowej specyficznej grupy kandydatów, spełniających warunki do uzyskania nominacji na sędziego sądu wojskowego, których nie da się „zawrócić” do poziomu aplikanta i nadać ich służbie toku obejmującego kolejne stanowiska służbowe oznaczone kolejnymi, wyższymi stopniami etatowymi, aż do uzyskania stopnia wojskowego równego stopniowi etatowemu na stanowisku sędziego. Art. 22a tworzy mechanizm powołania, np. doktora habilitowanego nauk prawnych do zawodowej służby wojskowej i na urząd sędziego oznaczony stopniem etatowym majora lub podpułkownika. Brak zapisania w u.s.w. mechanizmu zaproponowanego w art. 22a powoduje, że podmioty z art. 22 § 2 i 3 u.s.w., pomimo spełniania warunków do uzyskania nominacji na urząd sędziego, nigdy nie mogłyby być na ten urząd powołane, gdyż bez proponowanej zmiany mogłyby zostać powołane do służby wojskowej co najwyżej w stopniu wojskowym podporucznika, a stanowisk sędziowskich o takim stopniu etatowym nie ma.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Regulacje zawarte w projekcie będą oddziaływały w sferze organizacyjnej przede wszystkim na sektor instytucji rządowych, tj. sądy wojskowe oraz Departament Sądów Wojskowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdyż tylko nieznacznie zwiększają uprawnienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Należy podkreślić, że projekt nie będzie mieć wpływu na pozostałe sektory instytucjonalne, ani na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Głównym celem proponowanych zmian jest bowiem ustalenie zasad powoływania określonych osób na szczególne stanowiska – do zawodowej służby wojskowej – co pozwoli na płynność obsady etatowej poszczególnych stanowisk sędziowskich. Z kolei ta okoliczność oraz czasowe delegowanie sędziego umożliwią skrócenie czasu rozpatrywania spraw podlegających kognicji sądów wojskowych.

Odnosząc się do skutków regulacji w wydatkach sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, należy wskazać, że utworzenie funkcji zastępcy rzecznika dyscyplinarnego spowoduje niewielkie wydatki finansowe, które zostaną pokryte ze środków sądownictwa wojskowego, pozostających w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej. Mianowicie, zgodnie z tabelą stanowisk i stawek dodatku funkcyjnego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie stawek podstawowych wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych, asesorów i aplikantów sądowych oraz stawek dodatku funkcyjnego sędziów (Dz. U. Nr 83, poz. 761, z późn. zm.), sędziemu pełniącemu funkcję zastępcy rzecznika dyscyplinarnego przysługuje dodatek funkcyjny – w stawce 4, w wysokości od 45%-75% kwoty bazowej, która od dnia 1 stycznia 2004 r. wynosi 1 459,84 zł. Przyjmując więc 75% tej kwoty, tj. 1 094,88 zł pomnożone przez 12 miesięcy, stanowi wydatek roczny w wysokości 13 138,56 zł.

Unormowanie zaproponowane w art. 36a nie spowoduje żadnych skutków finansowych na tym etapie, bowiem będzie można to przewidzieć dopiero z chwilą wydania

rozporządzenia wykonawczego, a ponadto istnieje finansowe pokrycie w tym zakresie w budżecie Ministra Obrony Narodowej z racji świadczeń z szeroko rozumianego zabezpieczenia społecznego (emerytura lub renta wojskowa – uposażenie sędziego w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne).

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania Krajowej Radzie Sądownictwa, która uwag do projektu nie zgłosiła. Ze względu na przedmiot regulacji prowadzenie szerszych konsultacji nie jest konieczne.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Zainteresowania pracami nad projektem ustawy, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, nie zgłoszono.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-706 /06/DP/mw

Warszawa, 28.03. 2006 r.

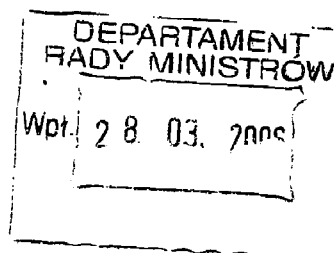
Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-43-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

GABINET
SEKRETARZA STANU

projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

**w sprawie ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziom sądów
wojskowych w stanie spoczynku oraz członkom ich rodzin.**

Na podstawie art. 36a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz.U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.¹) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady, tryb ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku oraz członkom ich rodzin.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sędzim – należy przez to rozumieć sędziego sądu wojskowego;
- 2) osobie uprawnionej – należy przez to rozumieć:
  - a) sędziego sądu wojskowego w stanie spoczynku – zwanego dalej sędzią w stanie spoczynku,
  - b) członka rodziny sędziego zmarłego w czasie służby lub w stanie spoczynku, uprawnionego do renty rodzinnej,
  - c) byłego sędziego, o którym mowa w art. 200 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²) – zwanego dalej byłym sędzią,
  - d) członka rodziny zmarłego byłego sędziego, pobierającego rentę rodzinną;
- 3) uposażeniu – należy przez to rozumieć uposażenie osób, o których mowa w pkt 2;

- 4) rencie rodzinnej – należy przez to rozumieć rentę rodzinną określoną w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.³);
- 5) właściwej jednostce organizacyjnej - należy przez to rozumieć organ, określony w art. 36a § 1 ustawy - Prawo o ustroju sądów wojskowych;
- 6) właściwym organie emerytalnym – należy przez to rozumieć właściwe, ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej, wojskowe biuro emerytalne.

§ 3. 1. Uposażenie sędziego w stanie spoczynku, z zastrzeżeniem art. 100 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, oraz byłego sędziego ustala się w wysokości 75% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat, na stanowisku sędziego sądu powszechnego równorzędnym z ostatnio zajmowanym stanowiskiem sędziego, określonym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 grudnia 1997r. w sprawie ustalenia równorzędnych stanowisk sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i sędziów innych izb Sądu Najwyższego, sędziów Biura Nadzoru Pozainstancyjnego Sądu Najwyższego Izby Wojskowej i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, sędziów Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości i sędziów delegowanych do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz sędziów, asesorów, aplikantów sądów wojskowych i sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych w celu kształtowania uposażeń (Dz.U. Nr 162, poz. 1107 z późn. zm.).

2. Uposażenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) sędziego wojskowego sądu garnizonowego – ustala się odpowiednio według wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat sędziego sądu rejonowego;
  - 2) sędziów sądów wojskowych:
    - a) Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie,
    - b) Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy,
    - c) Sądu Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu,
    - d) Sądu Marynarki Wojennej w Gdyni,
    - e) Sądu Wojsk Lotniczych w Poznaniu
- ustala się odpowiednio według wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat sędziego sądu okręgowego.

§ 4. Uposażenie rodzinne ustala się w wysokości procentowej, określonej w art. 102 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, od uposażenia ustalonego w sposób określony w § 3 rozporządzenia.

§ 5.1. Osoba ubiegająca się o wypłatę uposażenia rodzinnego składa we właściwej jednostce organizacyjnej wnioski o wypłatę tego uposażenia. Do wniosku należy załączyć dokumenty potwierdzające okoliczności uzasadniające prawo tej osoby do renty rodzinnej, stwierdzające:

- 1) datę urodzenia i datę zgonu sędziego, sędziego w stanie spoczynku lub byłego sędziego;
- 2) datę zawarcia związku małżeńskiego – w razie ubiegania się o uposażenie rodzinne po małżonku;
- 3) swoją datę urodzenia;
- 4) istnienie całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowitej niezdolności do pracy – w razie konieczności spełnienia tego warunku;
- 5) posiadanie – w razie ubiegania się o uposażenie rodzinne po małżonku – prawa do alimentów ustalonego wyrokiem lub ugodą sądową w stosunku do małżonka, po którym ubiega się o przyznanie uposażenia rodzinnego, jeżeli w chwili śmierci małżonka nie istniała wspólność małżeńska.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, powinna ponadto przedstawić oświadczenia:

- 1) czy istniała wspólność małżeńska – w razie ubiegania się o uposażenie rodzinne po małżonku;
- 2) czy jest zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 6.1. Dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione ubiegające się o uposażenie rodzinne powinny przedstawić:

- 1) dokumenty stwierdzające:
  - a) okoliczności określone w § 6 ust. 1 pkt.1, 3 i 4,
  - b) fakt uczęszczania do szkoły, jeżeli ukończyły 16 lat;
- 2) oświadczenie, czy korzystają z funduszy publicznych i czy są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Dzieci przyjęte na wychowanie i utrzymanie: wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, w tym również w ramach rodziny zastępczej, ubiegające się o przyznanie uposażenia rodzinnego powinny ponadto przedstawić poza dokumentami i oświadczeniami wymienionymi w ust.1 oświadczenia wykazujące, że:

- 1) zostały przyjęte na wychowanie i utrzymanie co najmniej na rok przed śmiercią sędziego, sędziego w stanie spoczynku lub byłego sędziego, chyba że śmierć była następstwem wypadku, oraz
- 2) nie mają prawa do renty po zmarłych rodzicach, a gdy rodzice żyją, jeżeli:
  - a) nie mogą zapewnić im utrzymania, albo
  - b) sędzia, sędzia w stanie spoczynku lub były sędzia albo jego małżonek był ich opiekunem ustanowionym przez sąd.

§ 7. Rodzice ubiegający się o uposażenie rodzinne powinni przedstawić:

- 1) dokumenty stwierdzające okoliczności określone w § 6 ust.1 pkt.1, 3 i 4, oraz
- 2) oświadczenie na okoliczność, że sędzia, sędzia w stanie spoczynku lub były sędzia bezpośrednio przed śmiercią przyczynił się do ich utrzymania, a także, że nie są zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 8.1. Właściwa jednostka organizacyjna zawiadamia na piśmie osoby uprawnione o wysokości należnego im w danym roku uposażenia.

2. Uposażenie wypłaca właściwy organ emerytalny.

3. Właściwy organ emerytalny zawiadamia na piśmie osoby uprawnione o dacie, miejscu i sposobie wypłaty uposażenia.

§ 9. 1. Uposażenie wypłaca się miesięcznie z góry w dziesiątym dniu każdego miesiąca kalendarzowego, za który uposażenie przysługuje.

2. W przypadku gdy wypłata uposażenia wypada w dniu wolnym od pracy, uposażenie to wypłaca się w dniu poprzedzającym dzień wolny od pracy.

3. Sposób wypłaty uposażenia dokonuje się zgodnie z pisemnym wnioskiem osoby uprawnionej.

§ 10. Właściwa jednostka organizacyjna, w oparciu o posiadaną dokumentację lub dokumentację uzyskaną od innych organów, ustali wykaz osób uprawnionych do uposażenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

w porozumieniu

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

---

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 185, poz. 1907 z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006r. Nr ....., poz. .....

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417 i Nr 178, poz. 1479.

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954 Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421.

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr. 121, poz. 1264, i Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziów sądów wojskowych oraz członkom ich rodzin stanowi realizację upoważnienia z art. 36a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz.U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.).

Dotychczas zagadnienie będące przedmiotem projektu rozporządzenia nie było uregulowane w postaci szczegółowego aktu wykonawczego. Celem wydania projektowanego rozporządzenia jest umożliwienie osobom uprawnionym otrzymania przysługującym im świadczeń.

Skutki prawne polegać będą na ewentualnej zmianie tytułu prawnego do realizacji świadczeń z szeroko rozumianego zabezpieczenia społecznego (emerytura lub renta wojskowa – uposażenie lub uposażenie rodzinne).

Skutki finansowe jakie mogą wystąpić w razie wyboru przez osoby uprawnione wypłaty uposażeń lub uposażeń rodzinnych zamiast emerytury wojskowej lub renty rodzinnej będą obejmować zsumowaną różnicę powstałą z porównania wysokości wymienionych „świadczeń”, o czym szczegółowo traktuje dalsza część uzasadnienia.

Przedstawiony projekt zbliżony jest w swojej treści do analogicznego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 października 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziom i prokuratorom w stanie spoczynku oraz członkom ich rodzin (Dz.U. Nr 130, poz. 869). Zawiera przy tym niektóre rozwiązania, które stanowiąc odzwierciedlenie wytycznych ustawowych, pozwalają jednocześnie w warunkach funkcjonowania Sił Zbrojnych na optymalne zrealizowanie wymienionych wyżej świadczeń.

W § 1 określono szczegółowo co jest przedmiotem rozporządzenia, a w § 2 zawarto słowniczek podstawowych pojęć.

W § 3 ust. 1 określa się podstawowe zasady ustalania uposażeń sędziów w stanie spoczynku oraz byłych sędziów, które są analogiczne z przyjmowanymi w stosunku do sędziów w stanie spoczynku sądów powszechnych. Przepis ust. 2 pozwoli ustalić wysokość uposażenia w odniesieniu do byłych sędziów wojskowych, którzy w przeszłości zajmowali

stanowiska służbowe, sędziego sądu garnizonowego bądź sędziów sądów okręgów wojskowych i rodzajów wojsk, które aktualnie nie występują.

Tematyka ustalania wysokości uposażenia rodzinnego została uregulowana w § 4. Przepisy § 5 – 8 regulują sposób postępowania osób uprawnionych ubiegających się o wypłatę odpowiednio uposażenia lub uposażenia rodzinnego, oraz wskazują dokumenty, jakie należy dołączyć do wniosku o wypłatę uposażenia rodzinnego.

Tryb postępowania związany z zawiadaniem osób uprawnionych oraz wypłatą uposażeń zamieszczono w § 9 i 10, natomiast zgodnie z treścią § 11 ust. 1 właściwa jednostka organizacyjna wymieniona w art. 36a § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych ustali osoby uprawnione do otrzymania uposażeń. Przepis § 11 ust. 2 reguluje zasady informowania właściwych organów o fakcie podjęcia wypłaty uposażeń.

Jak przewiduje się w § 12 rozporządzenie powinno wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Według aktualnych danych uzyskanych z wojskowych biur emerytalnych obecnie emeryturę wojskową lub rentę rodzinną pobiera łącznie 72 byłych sędziów wojskowych i uprawnionych członków ich rodzin, z czego można wstępnie przyjąć, że 40 z nich spełnia ustawowe warunki do przyznania uposażenia, o którym mowa w rozporządzeniu, a wśród nich w grupie byłych sędziów: wojskowych sądów garnizonowych (równorzędnych) 15 osób uprawnionych, wojskowych sądów okręgowych (równorzędnych) 25 takich osób.

Wysokość uposażenia wynosi odpowiednio dla sędziego w stanie spoczynku (wynagrodzenie zasadnicze w maksymalnej stawce awansowej i 20-letnia wysługa):

- wojskowy sąd garnizonowy - 4.986 zł;
- wojskowy sąd okręgowy - 5.893 zł

i została wyliczona z uwzględnieniem zmian wielokrotności kwot bazowych obowiązujących od 1 listopada 2005r. wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 września 2005r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie stawek podstawowych wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych, asesorów i aplikantów sądowych oraz stawek dodatku funkcyjnego sędziów (Dz.U. z 2003r. Nr 83, poz. 761 z późn. zm.).

Wysokość uposażenia rodzinnego jest odpowiednio niższa i waha się, w zależności od ilości osób uprawnionych, w granicach od 85 do 95% wysokości podanych wyżej kwot.

Szczegółowe przyrównanie pobieranych przez wszystkie osoby uprawnione emerytur wojskowych lub rent rodzinnych z przysługującym im ewentualnym uposażeniem lub uposażeniem rodzinnym (po odrzuceniu osób, których emerytura wojskowa lub renta rodzinna jest wyższa od uposażenia), pozwoliło ustalić następujące skutki finansowe: w grupie wojskowych sądów garnizonowych na kwotę - 29.790 zł miesięcznie, wojskowych sądów okręgowych – 47.325 zł miesięcznie.

Łączne skutki finansowe wyniosą więc w przybliżeniu miesięcznie 77.115 zł (rocznie 925.380 zł). Zauważyć jednak należy, że nie wszystkie uprawnione osoby zgłoszą się niezwłocznie po wypłatę uposażeń, a to między innymi ze względu na treść art. 70 § 1 ustawy - Prawo o ustroju sądów wojskowych w zw. z art. 86 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia) – co może te skutki pomniejszyć.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie ma na celu określenie szczegółowych zasad i trybu ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziom w stanie spoczynku oraz członkom ich rodzin.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Podmiotami, na które zostaną nałożone nowe obowiązki będą:

- 1) prezes wojskowego sądu garnizonowego w stosunku do sędziów tego sądu,
- 2) prezes wojskowego sądu okręgowego w stosunku do sędziów tego sądu oraz prezesa wojskowego sądu garnizonowego i jego zastępcy,
- 3) dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, w stosunku do prezesa wojskowego sądu okręgowego i jego zastępców,
- 4) Minister Sprawiedliwości w stosunku do sędziów z departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4

w zakresie ustalania oraz wojskowe organy emerytalne – w zakresie wypłacania uposażeń i uposażeń rodzinnych, a także osoby uprawnione, które zgłoszą się po wypłatę uposażeń.

3. Konsultacje

Ze względu na wąskie grono osób uprawnionych i zainteresowanych podmiotów projekt rozporządzenia nie był poddawany konsultacjom społecznym.

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora publicznego

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia spowoduje zwiększone wydatki z budżetu resortu obrony narodowej.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.